

DEBITVM PIETATIS
 IN EXSEQVIIS
 NOBILISSIMAE AC PRAECLARIS CONSPICVAE
 VIRTVTIBVS MATRONAE,
ELEONORAE,
 NATAE
KVPITIAE,
 VIRI MAXIME REVERENDI ATQVE
 AMPLISSIMI,
IO.HENR.MICHAELIS,
 S. THEOL. ET OO. LINGG. PROF. P. ORD.
CONIVGIS,
 DVM VIVERET, CARISSIMÆ,
 NVNC DESIDERATISSIMÆ,
 d. XXIX. Oct. cl. lccxl.
HUMANIS REBUS EXEMTAE,
 ac d. 1. Nouembr.
 IN GLAVCHENSI AD HALAM
COEMETERIO
 CHRISTIANIS RITIBVS TVMVlate,
 ERGA
MOESTISSIMVM VIDVVM,
 AVNCVLVM SVVM HONORATISSIMVM,
 MOESTVS EXSOLVIT
M. CHRISTIAN. BENEDICT. MICHAELIS,
 Fac. Philos. Adiunctus.
 HALAE MAGDEB.
 Litteris STEPHANI ORBANI, Acad. Typ.

DIGITIZED BY
NORTHERN ILLINOIS UNIVERSITY LIBRARIES CONSORTIUM
AKADEMISCHE MATERIALE

EPILOGUE

KVARTALE

JOHANNES LICHENIUS

GOETHE

MORITZIUS AIDAM

CHRISTIANE BRINCKE MICHAELIS

Tridula disruptis sua sibila ventus habenis
Torsit; confregit plurima tecta domus;
Comminuit lapides, dissecit frondis honores;
Arboris haud radix inuiolata fuit:
Tandem concubiam post noctem murmura

rauca

Colligit, & flando fessus in antra redit.
Pallida jam Phœbe fratri concesserat orbem,
Vifa fuit facies conciliata poli:
Dum noua tempestas oritur vehementior illa.
Illa domus tectum, pectus at ista petit;
Exteriora domus quatit hec, quatit illa columnam,
Cui pars totius mixa secunda domus;
Hæc contenta fuit fregisse, & fracta reliquit.
Illa sed vt fregit, fracta tulisse iuuat.
Spes, fore, vt hic esset morbus noua causa salutis,
Nostra fuit; mortis sed noua causa fuit.
Quodque magis tangit, simul est noua causa doloris;
Vix Patrem ob amissum qui renouatus adevit.
Si proles supereret, erat spes vnicâ Patri:
Hanc etiam voluit Numen abesse Tibi.
Vulnera sed quare, quæ sunt obducta, reduco?
Quale est solamen tot renouare mala?
Nam quæ longa dies sedauit vulnera mentis,
Intempestiue qui mouet illa, nouat.

Scilicer

Scilicet ut possem Te confirmare, docentem,
Aduersos casus semina ferre boni.
Non opus exemplis, Tibi copia suppetit ampla:
Exemplar lobi plurium ad instar erit.
Arbor ut est fragilis, crevit quæ in vallis aprico,
Ut spirat ventus, corruit atque cadit;
At quæ vexatur, constringitur atque recurvas
Radices figit certius atque locat:
Pallescit tiro, quam primum vulnera sentit;
Vulnera vulneribus Mars repetita videt.
Ventus ut, occurrit nisi fortia robora siluæ,
Amittit vires in vacuoque silet;
Utque perit magnus nullis obstantibus ignis:
Sic, aduersa bonis deesse, nocere solet.
Non in deliciis habet, induratque probatque
Quos amat, exercet, præparat atque sibi.
Exagitat damnis Deus, atque doloribus addit,
Rebus ut in duris robora vera legant.
Hinc animum retrahas a multis fletibus, oro:
Nil iuuat amissa Coniuge flere diu.
Ipsaque, dum poterat, lacrimas inhibere iubebat,
Comprimeres luctus, sape rogabat; ait:
Te mea ne crucier mors, perquam care Marite,
Sed sim tristitia causa modusque Tua.
Dum voluit Numen, coniunctaque vita fidesque
Nostra fuit: cessant per breue tempus ea.
Prægredior, Christi diuinaque regna capesso,
Perfruor æterna lætiaque poli:
Te feruat terris, ut possis scenore multo
Reddere credenti credita dona sua.
Hac Tibi sufficiunt; nunc ultima percipe vota:
Sit Tua pax Christus, care Marite, vale.

2°

Gb 956,

Walter Becker
Buchbinderei
Halle, Thälmannstr. 24

WONA

DEBITVM PIETATIS

IN EXSEQVIIS

NORI LISSIMAE AC PRAECLARIS CONSPICVAE
TVTIBVS MATRONAE,

EONORAE,

NATAE

XVPITIAE,

MAXIME REVERENDI ATQVE
AMPLISSIMI,

MR. MICHAELIS,

L. ET OO. LINGG. PROF. P. ORD.

CONIVGIS,

VM VIVERET, CARISSIMÆ,
NVNC DESIDERATISSIMÆ,
d. XXIX. Okt. cl. lccxl.

MANIS REBV S EXEMTAE,
ac d. i. Nouembris,

IN GLAVCHENSI AD HALAM

COEMETERIO

CHRISTIANIS RITIBVS TVMVLATE,
ERGA

STISSLIMVM VIDVVM,

VNCVLVM SVVM HONORATISSIMVM,

MOESTVS EXSOLVIT

RISTIAN. BENEDICT. MICHAELIS,
Fac. Philof. Adiunctus.

HALAE MAGDEB.

Litteris STEPHANI ORBANI, Acad. Typ.

Farbkarte #13

